

ZEN - ŠEN

Handwritten signature or scribble in red ink.

Ahoj kamarádi,
tak se opět opovažuji Vás všechny poctit svým výtvozem, tentokrát
č. 2. Bohužel/či pohudík/ nejsem tak aktivní jako Houla či jiní
psavečtí kamarádi, ale co se dá dělat. Třeba by se časový limit
mezi jednotlivými čísly zkrátil, kdyby jste se někde připojil
a občas mi zaslal nějaký příspěvek.

11.4.77 zemřel francouzský básník a literát Jacques Prévert.
Uvádím zde jeho dvě básně jakou třeba vzpomínku na člověka,
který svůj život zasvětil poezii.....

Je muž a žena.

Je muž a žena
nikdy se neviděli
Žijí daleko jeden od druhého
a každý v jiném městě
Jednoho dne
čtou stejnou stránku ve stejné knize
současně ve druhé vteřině
první minuty
své poslední hodiny
přesně

Pro Tebe má lásko.

Šel jsem na trh na ptáky
A koupil jsem ptáky
Pro Tebe má lásko
Šel jsem na trh na květiny
a koupil jsem květiny
Pro Tebe má lásko
Šel jsem na trh na železe
a koupil řetězy
Pro Tebe má lásko
A pak jsem šel na trh na otroky
a hledal jsem Tě
Ale nenašel - má lásko.

=====

R ozevřely se pomalu a lehce,
popraskaly poslední kukly
a nevzlétli motýlí krásavci...
jen strom plný kočiček
s první včelou bzučící,
že zimě paprsek slunce odzvonil.

Rezevřely se pomalu a lehce
popraská Džbáa
vrehovatý Jarem.

Baronka

Nejsem člověk závidlivý, ale když jsem poprvé slyšel od brňáků mluvit hantecem, byly jsem trochu na větví. Asi proto, že jsem nic nerozuměl. Nyní, když se mi dostala do rukou knížka Jaromíra Jecha, závidět je ta tam. I my východočeši se máme čím pochlubit, není to snůška nesrozumitelných výroků, ale krásné poučení z Zlázaka. Poposedněte, zapalte foukačku a slyšte jak to bylo kdýž.....

Byli na Mokřinských hostincích.

Pod Mokřinskými byla tak kdysi taková houštinka u cesty a tam moje spolužačka jednou šla do školy a z ty houštiny vystopil šékej guokej a dal jí šéky sirky. A prej, haž má budeš potřebovat tak ty sirky vytáhni a zpomeň si na mě. A ztratil se do houští, Holka doma o tom poudala a voni s e jí eště vysmíli a škáslili potěm esli viděla svého ženions. Nejvíc jí zlobil Otoman Tonda, kterej měl hostince na rozcestí a jak šla vokolu volal na ní: Copa pěníš? Napřišel eště zse se sirkama? Ale mělo to svou šonru potom. Vo chodil rád do Žďárek do hos edy a teď musel vokolu ty houštiny taky. A proto že zroune se byl tvrdej na ty noční pochůsky, tak nerad vokolu toho chodil a dokonce mu musela jeho žena chodit naproti. V závějích to bylo, von se ve Žďárkách trochu navezal a kamareši vedili, že se kolem houštiny bojí. Předěhli ho a dyž von šel vokolu vyrazilo mu ešj jako strašičlo. Teď manželka měla lucernu a viděla ho, tak se lekla a utíkala nejřív. A von utíkal zani. A strašičlo začalo volat: Já žencký né, já toho zadního. No ale voni utíkali a utíkali uděšlali volok a přišli domk z druhéj strany. Dyž přišel podruhy že Žďárek voni se na vysmíli jak ho vystrašili.

/vyprávěl Josef Bartoň/

Do Police na rorát. ze

Eště na starejch času, jak chdili lidi z Stroužného do Police na rorát tedy voad chtěli dva ít, muž se ženou. Voni kčiny nemeli a káli se aby nezaspali, tak si von leh na laje ustrojenej, že budou brzy stávat. Dyž si myslil, že je čas ít, tak ženu budil. Von si myšlel, že je ráno, jak svítíl měsíc a voad bylo dje hodiny v noci.

Vyšli voad. Teď přideu do Police a bude eště tam jenom na jedným místě svítiti. Že se padou vořejt a zeptat jak je dlouho. A teď jak slepou po síni, von cejtí že tlapou po nečím měkym. Von zvihne nohu a voad to ruky a čuchá co to je. A cejtí, že je to tento na syrový rohliky. Tak už se neptali jak je dlouho a utíkali na Machou a zas do Stroužného nazpátek. Že nikde na rorát nabyli. Byli rýdí, že seu doma.

/vyprávěla Marta Machová/

Z brněnské tvorby.

Kryté vozy
/písač-autor Žrnok/

Krytá řada planinou stoupá dým, kola zpívají to co už dávno vím,
že se nikdy nevrátím, to zpívají svým hlasem funivým,
kola ví to, že tu s vámi jsem, že už nemám v svojí rodnou zem,
v svojí krásnou vzdálenou rodnou zem, kde jsou hory a modře kvete lea
a já dál a dál ty vozy odváží...

Ref. O životě slej chci se s tebou bít,
Kámo se dej jako rychlý bíp rohou a deštěm znát máj hořký pláč
já vím, já chtěl bych být větrem divokým, já chtěl bych být
kecej chůl dým, já chtěl bych být a volněj žít jak pták...

Kryté vozy vezou nás, neohem zemit v té zemi chudobný
starý kolo sluneční už se kejvá nad názi řadu dní
pořád stejná cesta z kamení, nikde žádný známý stavení
kam nás vezou jak se může ptát, copak já vím, kde budeš zítra spát,
copak vím, copak vím, kde budeš spát...

Ref.

Poesie kamarádky Hanoy z Brna

Jaro
jaro už přichází
blatem a kamením brodí se k nám
Na křídlech havraňích
své říché vyznačí
oblakům letícím posílá
Kdybych šla tisíckrát
pod jarní oblohou
zauvážím
A kdybych měla říct
proč jsem tak zmlčená
neodpovím
neodpovím

Krajina smutného čekání
Blanci už dohořel zářivej knot
neče je cylindr lampy zažouzený
Na ústředí podzimení v krajině
unavený

pár kapek léta přišlo by vhod
-sáje málo mi za cestu dal
Bůh, kteréj zmizel za mraků
dšravej stíc.

Poslouchej sámotu
dobře vím, kam bych měl jít,
přesto však vlnám a stojím tu dál
Když večer usínám s kamenem

pod hlavou
o modrych očích se mi zdává.
Svou lásku proklínám

a přitom šlapu prachem kvůli ní,
jsem blázen, kteréj nadosartí váhá.
Blanci už dohořel zářivej knot
než se zas rozejde a Tebe chtěl
bych být.

Rukama stuhlýma objímat měsíční
svit,
za sebe hůžu pár divnejch not.

Letos bohužel naše osada nemohla spojit své dovolené natolik, abychom společně vyrazili na velké a proto jsem začal shánět někoho, kdo by

se odvážil tohoto podniku se mnou a Giselou. Objevil jsem Chobota a Celdou a možná, že pojedou s námi Faustáci. Všem je hej, neboť

Chobot a Celda mají zaderac autobus, Faustovi vlak, jen my máme ho---o, pročež pojedeme stopem.

Jenže Faustáci se na poslední chvíli vzdali a pročež jedeme bez nich. Ještě jsme absolvovali Trappavce 73 a hned v pondělí odpoledne vyrážim^e na Slovensko. Ještě v Ráchově zakupuji džiny, abych nedělal trampům z Čech ostudu a ve 14 hodin je nás vidět na silnici jak pokoušeme osud. Počasí nám přálo, horáčava a stop ještě ušel.

Šťastně projíždíme Hradec, Svítavy a tma nás zastihuje v Hranicích na Moravě. Jsme na večeri do pochybného pajzlu a posalu přemátlíme, kde budeme nocovat. Je 31 hodin, když nás bere jakýsi slovník krouc, že jede do Žiliny. Ale nejel. Zastavil u autocampu a prohlásil, že se ani nás nehodlá zabít, že celou noc nepojede. Ok, prohlášíme a rozhlídíme se po nejbližším lese, kde chceme i my složit své tělesné schránky.

Musíme přejít ale silnicí a ještě jede jedno auto, akoušime stopovat a ejhle, pán řidič cestuje až kamsi do Popradu a bere nás na palubu svého MB s podmínkou, že ho budeme bevit, aby snad neuskul. Gisela samozřejmě nedělá nic rozumějšího, než v zadu usíná a já kouším Marici bez filtru, piji čerový kafe z termosky a věru svému slibu bavím řidiče jak mi síly stačí. Konečně projíždíme Žilinou a za chvíli se objevila světla Martina, kdež je náš cíl. Jsme vyloženi na křižovatce a do města se nám nechce, neboť minula půlnoc. Ukládáme se ke spánku do kukuřice kde rekapitulujeme cestu Ráchoš-Martín, kterou jsme absolvovali za rovných 10 hodin. A to je syslím dost.

4.9. - úterý

Probudilo nás strašný veštro, odjíždíme místní dopravou do města jehož SPZ je MT, pročež se do dnes říká Martinu, Malé tele. Onička a barata slovenské pečivo, které není lepší našeno. Pokouším se koupit pohledy, ale paní ve stánku se na mne ani nepodívá. Jáč tedy Gisela a se svou slovenštinou dosahuje toho, že jí jsou pohledy prodány. Jomů se říká diskriminace nebo tak nějak. Je eme dál, neboť se musíme během dne dostat do Diviák, kde se máme sejít s Chobotem a Celdou, kteří už tu jsou od pátku. Po cestě mi Gisa strácí můj talisman-medvěda pandu z Austrálie. Cestujeme podivně, na hejdnách a peřím, jdeme většinou pěšky, svačime u nějakýho konsumu, kde se mi podaří Gisele vylejt sáček mlíka do vlasů. Sardí jako zrušená mlíkárna, neb horáčava dosahuje vrcholu.

Konečně dorážime do Diviák. Zámeček, který inzeruje mapa tu sice je, ale zavřená. To je tedy móda jak zjišťujem, v každým pořádným zásku či památkový budově je archiv nebo polepšovna. Na Chobota s jeho druhým já čekáme celý den, až k večeru se přirítili vláčkem mladšej bystrice, aby nás vylákali na další strastiplnou cestu, která končí v kláštore pod Znievom. Tam dorážime pozdě v noc a jdeme shánět nocleh za jedinou. Hoří tam ohně, sněd tam budou zpřízněné duk. Jo, bača, kterej hlíká pole s hramborane před jelenama a divočákama. Zajímavé sousedatvo. Najnej, kterým jsme potkali nás ujistil, že zde tyto zvířatažijí, povolil nám naklást vatru, ale nensaháme dřevo, pročež jdeme spát. Holky se bojí medvědů brtaříků. Spíme a těšime se co nás čeká zítra.

----- pokračování příště -----

Nečočkavý meteór
 prošlápl oblohu srpnové noci,
 z nejvyššího bodu horizontu
 sledují detonaci ticha,
 zbytek tmy
 zavěsím na ramínko v době,
 kdy lidé ještě spí.

Juan

Vidíš jak je svět malý,
 vejde se na dvě koleje,
 do tří docela drobných minut.
 Roztažené paže
 a oči - v nich smích.
 Vidíš jak je svět malý
 a nezbylo ani drobtíčko času
 na slova.....
 Ten vlak byl totiž naprosto přesný.

Baronka

Milenci

Až umřem, staneme se květinami !
 Ve dne budeme pro lidi
 a v noci, budeme jen sami....

/K. Cibul/

D E N

Kam chodí den, když obloha se tmí?
 K trávě a pod lampy - nebo s dětmi?
 K trávě spát a lampami svítit
 s dětmi si hrát a nechat se chytit.
 Točí se s větrem a loudí slzy
 dívá se do očí, usíná brzy.
 To má den stihnout za jediný den
 Bylí všude a nechodí ven
 plaší tmu a zahání sen,
 napál s větrem hlasitě spěchá,
 rozhrnout oblohu, políbit zem
 Noe číhá na skalách hřeje se s hvězdami
 pálnoc se uklání, nadbíná cestami
 na kopcích musí už lampěři svítit,
 kam chodí den, když obloha se tmí?
 K trávě spát, s dětmi si hrát
 a nechat se nikde chytit.

Vladimír Merta -texty

Pes, kterého uzdravíš, tě nikdy nekousne !
 To je hlavní rozdíl mezi člověkem a zvířetem.

Mark Twain

Děti si hrají - dospělí zapasí!

Leonardo da Vinci

Muž má být stále milován.
 To je důvod, proč se nemá ženit

Oscar Wilde

Naplul jsem spoustou oceánů

Naplul jsem spoustou oceánů

jako pánové z Orisemasu

jak Odysseus na parníku...

Jak chvassetun k mysu dobráčekaneplavil jsem se v transatlantiku

jak operetní zpěvačka.

Já s kolíbkou už plaval práce

jak hnízdo ptáka, který vejce

vysedí na vlnách, jsem štrassák!

Má postel lásky, to byl hanak.

A neví ani v nedohlédnu

sak s nočletem, který jde ke dnu.

Matrón, matróny cítím, ba jo!

Tak jako měl čich dobrák Caillot

na své dobráčky bombasy...

Jdi plaváčku, jenž nejsi k svátu!

Jdi nůzo s hlasem ochlasty!

Jdi veledílo z kabaretu.

/Fristián Corbière-Zluté lásky/

Záver

O božských cestách snil jsem, vím,

o opilství z peří a vín,

zlatem a merným královstvím

One šestnáct, já o dva víc.

Po cestách slunce many smích

pojedeš na svých ryzáčích.

Je daleko čas ryznání

a naivních holébání!

Mám stříbro už jen na skráních.

Duše jež by se hodily,

moc daleko jak hvězdy dlí.

Já umru v koutě opilý.

Charles Cros -Santalová křídka

Jak se v lese ještě jednou potkáme

Z herných zadních dvorů mladá muž

s kárku na uhlí

ten mladý muž té znal.

devče s rozpraskanou kůží na rukou

keré má ráno podávalo chléb,

se devče vědělo, kdo jsem.

Pod bílou oblohou

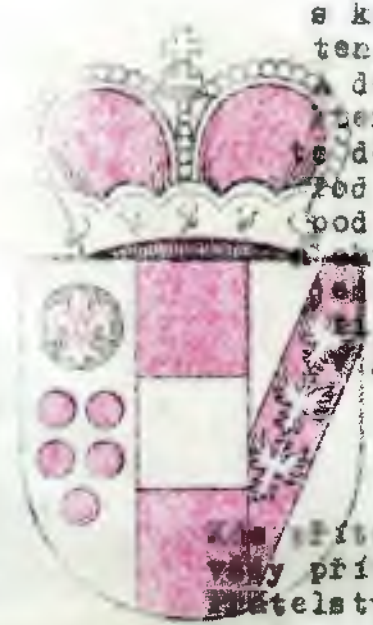
pod baldachyem z kmenů a větvoví

ve vějířích se listů

lehnou po nás buřou ležet

ve jejichž očích se znovu setkáme.

Günter Kuner

Právní přítel je, miluje, ale kdo miluje, nemusí být
vždy přítelem.

Přítelství je vždy prospěšné, zatímco láska,
často zraňuje.

1921

Drbárna....drbárna....drbárna.....drbárna.....

...21.5.77 se na Ostrém vrchu konal 4 výroční oheň TO Stopár z Trenčína, uroveň vynikající, není bez zajímavosti, že na Slovensku stačí k povolení pouhý podpis předsedy MNV....???????????

...28.5. se šla tradiční Borovská padesátka po Orlehorách.

Kamarádi z Náchoda a okolí se zúčastnili v plném počtu a posléze ukončili tuto akci na sokromém pozemku kamaráda Chobota, kde se konal minitlach. Je třeba pozdvihnout účast TO TOLLAVÝCH kořat, která se po letech sešla v roli matek v plném počtu.....

....5.8.77 se koná též 6 oheň Konečná 77 v Hedčany-city. Praha- Lužná u rakovníka-Rakovník-vystup v Kožlanech.

...kamarádka Briggi mění adresu: V.Š. ulice SNP Slezké předměstí Hradec Králové.

....děkuji kamarádu Pedrovi z Prahy, že nám zajistil lístky na Potlach v Malostranské ve středu 8.6.

.... 4.6. se koná/la/ Řezbářská výstava v Srnově u Č. Třebové

...koncem června, když to dobře půjde se mezi nás vrátí kamarád Čára z Č. Třebová jinak sídlo u Jacka Závrohy.

...víte, že, kamarád Huňáč náš známý písničkář není jen nadaný skladatel, ale i trenér místního oddílu karate?

4.6.77 se též koná Valašský špalíček ve Val. Meziříčí. Program; vystoupení Šafiránu, Marsyas, apod....

-----ääää-----

Buď pozdraven, kdo jsi ve zdraví přežil těchto několik listů mnou stvořených. Doufám, že kritika bude milostivá, anebude pranýřovat chyby veřejně. Za všelijaké překlepy může nový šíření šotek Otomar, ten předešlý se nechal unášet mou nečinností a opustil pohostitelské panelové jeskyně.

Ahoj, Otan

a náchodáci.